

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Guido Holz

1. La luno nun ekhelas,
Steletoj oraj belas
En la ĉiela klar';
L'arbaro nigra revas,
Kaj el herbejo levas
Mirige sin nebula mar'.

2. Silenta estas mondo
Kaj en krepuska rondo
Hejmecas kun favor'!
Similas kalman ĉelon,
En kiu vi kverelon
De l'tago dorme pelu for.

3. Ĉu vi la lunon konas?
Aspekto nur duonas,
Sed rondas ĝi en bel'.
Do ankaŭ estas multo,
Loganta al insulto,
Okulojn ĝenas la malhel'.

...

Matthias Claudius,
Abendlied

1. Der Mond ist aufgegangen,
Die goldnen Sternlein prangen
Am Himmel hell und klar;
Der Wald steht schwarz und schweiget,
Und aus den Wiesen steigt
Der weisse Nebel wunderbar.

Wie ist die Welt so stille
Und in der Dämmerung Hülle
So traulich und so hold!
Als eine stille Kammer,
Wo ihr des Tages Jammer
Verschlafen und vergessen sollt.

2. Seht ihr den Mond dort stehen? -
Er ist nur halb zu sehen
Und ist doch rund und schön!
So sind wohl manche Sachen,
Die wir getrost belachen,
Weil unsre Augen sie nicht sehn.

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Otto Bonte

1. La luno jam leviĝis,
Steletoj ekheliĝis,
Ravante homojn nin;
Silentas la arbaro
Kaj super la kamparo
Nebulo pala levas sin.

2. Ho, mondo la kvieta,
Kaj kiel ŝajnas eta
Krepuska en kovril';
Por ke vi en ĉambreto
Samkiel infaneto
Senzorge dormu en lulil'.

3. Rigardu nun la lunon,
Vi vidas nur duonon,
Sed tamen ronda ĝi.
Ni ofte ion ridas,
Ĉar ni ne klare vidas,
Ke ĉie regas harmoni'.

...

Matthias Claudius,
Vespera kanto

tradukita de Manfred Retzlaff

1. La luno nun leviĝis,
La steloj eklumiĝis,
Subiĝis jam la sun'.
Silentas la arbaro
Kaj super la kamparo
Nebulo blanka kuŝas nun.

2. La mondo ŝajnas kiel
Hejmeca ĉambro, tiel
Trankvila estas ĝi.
Dormante ĉiun penon,
Aflikton kaj ĉagrenon
Dum nokta hor' forgesu vi.²

3.) Jen staras ĉe l' ĉielo
Tre eta fora stelo,
Sed tamen egas ĝi!
Ja estas ofte aĵo
Por ni nur ridindaĵo;
Ĉar ne videblas ĝi al ni.

...

² alia versio:

2.) Ah, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,
Forgesu la aflikton vi!

4. Ni homoj tiel vantaj
 Ja estas nur pekantaj,
 Malvasta nia sci';
 Ĥimerojn ni eltrikas,
 Ni multe artifikas
 Kaj perdas celon pli kaj pli.

5. Vidigu, Dio, savon,
 Pasem' ne veku ravon,
 Ne ĝoju ni pro glor'!
 Fariĝu malafektaj
 Ni kaj al vi respektaj,
 Infane gaju nia kor'!

6. Vi gracu, sen ĉagreni
 El mondo nin forpreni
 Al fin' per milda mort'!
 Kaj post forpren' fidele
 Hejmigu nin ĉiele,
 Sinjoro, Dio, nia fort'!

7. Kuŝiĝu do kun pio
 Vi en la nom' de Dio,
 Jam fridas nokta vent'.
 Per punoj, Di', ne ĝenu,
 Per dolĉa dorm' nin benu,
 Najbaron ankaŭ en turment'.

...

3. Wir stolze Menschenkinder
 Sind eitel arme Sünder
 Und wissen gar nicht viel;
 Wir spinnen Luftgespinste
 Und suchen viele Künste
 Und kommen weiter von dem Ziel.

4. Gott, laß uns dein Heil schauen,
 Auf nichts Vergänglich's trauen,
 Nicht Eitelkeit uns freun!
 Laß uns einfältig werden
 Und vor dir hier auf Erden
 Wie Kinder fromm und fröhlich sein!

5. Wollst endlich sonder Grämen
 Aus dieser Welt uns nehmen
 Durch einen sanften Tod!
 Und, wenn du uns genommen,
 Laß uns in Himmel kommen,
 Du unser Herr und unser Gott!

6. So legt euch denn, ihr Brüder,
 In Gottes Namen nieder;
 Kalt ist der Abendhauch.
 Verschon uns, Gott! mit Strafen,
 Und laß uns ruhig schlafen!
 Und unsern kranken Nachbar auch!

...

4.

5.

6.

7. Ekkuŝu nun, gefratoj,
 De bona Di' ŝirmataj
 Kun tuta la homar'.
 Kar-Dio ne nin punu,
 Trankvilan dormon donu
 Kaj al malsana la najbar'!

...

4.) Ni homaj fieruloj,
 Mizeraĵoj ni pekuloj,
 Malmulton scias ni!
 Ni faras multajn aĵojn
 Kaj artajn elpenaĵojn,
 Sed vana estas tio ĉi.

5.) La Dian savon vidu
 Ni nur kaj ni ne fidu
 je vanta iluzi'!
 Ni malfieraĵoj iĝu,
 Ni ĝoju kaj piĝu,
 Infan-egalaj estu ni!

6.) Finfine vi nin prenu
 El tiu mond', ĉagrenu
 Ni ne pro tio ĉi!
 Kaj kiam vi nin prenos,
 Ho faru, ke ni venos
 En vian regnon, kara Di'!

7.) Gefratoj, enlitiĝu,
 Trankvile endormiĝu!
 Noktiĝas ĉie ĉi;
 Vin gardos nia Dio.
 Li regas super ĉio.
 Ĝis morgaŭ nun ripozu vi!

...

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 – †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21).

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>. Tie estas aŭdebla la meolodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.

Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 15 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de “Esperanto aktuell”, .

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en “Esperanto aktuell 6/1984”.